

Küçük Dağ Sıçanı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Dağ Sıçanı

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir dağın yükseklerinde, çimenlerin yumuşak, gökyüzünün geniş olduğu bir yerde küçük bir dağ sıçanı yaşırdı. Yumuşak altın kahverengi tüyleri, daha açık krem rengi bir karnı ve merakla parlayan parlak koyu gözleri vardı. Her sabah sağlam küçük patileri üzerinde dimdik oturur ve güneşin zirvelerin üzerinden doğuşunu izlerdi. Dağdaki evini çok severdi ve her güneşli kayayı, her gölgeli köşeyi bilirdi.

Küçük dağ sıçanı günlerini keşfederek geçirirdi. Kestirmek için en sıcak kayaları ve en tatlı yonca parçalarını bilirdi. Yağmur yağdığında hangi küçük mağaraların kuru kaldığını ve hangi yamaçlarda kazmanın güvenli olduğunu bilirdi. Yuvarlak gövdesi bir oradan bir oraya koşuşturur, kısa gür kuyruğu sevinçle kıpırdardı. Neşeli ve cömertti, bildiklerini paylaşmaya her zaman hazırды.

Parlak bir sabah bir kuş süzülerek aşağı indi ve yakınlarla kondu. Bu bir kızıl gagalı kargaydı; parlak siyah tüyleri ve parlak sarı-turuncu gagası olan bir dağ kargası. Kırmızı-turuncu bacaklarıyla yaklaştı ve koyu, zeki gözleri dostça görünüyordu. 'Merhaba, küçük dağ sıçanı,' dedi karga. 'Dağın bu bölgesinde yeniyim. Bana dinlenmek için güvenli bir yer bulmamda yardım edebilir misin?'

Dağ sıçanı dimdik oturdu ve gülümsedi. 'Elbette!' dedi. 'Beni takip et. Şu büyük kayanın arkasında sıcacık bir yer biliyorum. Orası kuru ve sıcak, rüzgâr oraya ulaşamaz.' Karga onu takip etti; ince kanatlarını çırparak ve zıplayarak ilerledi. Oraya vardıklarında karga başını salladı. 'Bu mükemmel,' dedi. 'Teşekkür ederim, küçük dostum. Bu dağ iyi biliyorsun.'

Karga bu iyiliğin karşılığını vermek istedi. 'Dağın çok yukarısında uçuyorum,' dedi. 'Senin yerden göremediğin yolları görebiliyorum. Sana gitmenin en iyi yollarını göstereyim.' Dağ sıçanının gözleri heyecanla büyüdü. 'Evet, lütfen!' dedi. Böylece karga yukarı uçtu, dağ sıçanı da aşağıdan izleyerek dağın şekillerini öğrendi.

O günden sonra iki arkadaş bildikleri her şeyi paylaştılar. Karga dağ sıçanına kayaların arasından kıvrılan geniş, güvenli yolları gösterdi. 'Şu sırtı görüyor musun?' derdi karga. 'Orası düz ve geçmesi kolay.' Dağ sıçanı da kargaya rüzgârdan korunaklı, dinlenmek için güvenli yerleri gösterdi. 'Bu çukur bütün gece sıcak kalır,' derdi. İyi bir ekip oldular.

Bir g n karga  nemli bir haberle aŗađı u tu. 'Sođuk g nler yaklaŗıyor,' dedi. 'Bunu havada hissedebiliyorum. Yakında kar yađacak ve dađ yolları kapanacak. Kar gelmeden  nce herkesin ge ebileceđi g venli bir ge it bulmalız.' Dađ sı anı baŗını salladı. 'O zaman onu birlikte bulacađız,' dedi cesurca.

Ertesi sabah erkenden yola çıktılar. Karga yüksekten uçtu, açılmış geniş kanatları rüzgârı yakaladı. 'Yukarıdaki yol açık görünüyor,' diye seslendi aşağıya. 'Ama zirveye yakın derin bir kar yığını var.' Dağ sıçanı yerde koşuşturdu, sağlam patileriyle kayaları yokladı. 'Bu aşağıdaki yol sağlam,' diye seslendi geri. 'Zemin sert ve güvenli.'

Bütün gün çalıştılar, her yolu ve her dönemeci kontrol ettiler. Karganın keskin gözleri iki zirve arasında dar bir aralık fark etti. 'Şuraya bak!' diye bağırdı. 'Orası bir geçit olabilir.' Dağ sıçanı görmek için aceleyle koştu. Yeri kokladı ve kayaları yokladı. 'İyi,' dedi. 'Zemin sağlam ve yürüyecek yer var. Ama diğer tarafı da kontrol etmeliyiz.'

Karga aralığın üzerinden uçtu ve geri döndü. 'Diğer taraf da açık!' diye bildirdi. 'Vadiye inen yumuşak bir yamaç var.' Dağ sıçanı küçük patilerini birbirine vurdu. 'O zaman bulduk!' diye sevindi. 'Dağdan geçen güvenli bir geçit!' Ama karga gökyüzüne baktı. 'Acele etmeliyiz,' dedi. 'Kar yakında geliyor.'

Herkese haber vermek için geri koştular. Dağ sıçanı diğer dağ sıçanlarına, karga da diğer kuşlara seslendi. 'Bizi takip edin!' dediler. 'Dağı geçmenin güvenli bir yolunu biliyoruz!' Hayvanlar toplandı; tedirgin ama umutluydular. Dağ sıçanı yerde öncülük etti, karga da yukarıdan uçarak onları net seslenişleriyle yönlendirdi. Birlikte karşıya geçmeye başladılar.

Rüzgâr daha soğuk esti ve gri bulutlar toplandı. Ama iki arkadaş durmadı. Karga önden uçtu, parlak gagası yolu gösterdi. Dağ sıçanı diğerlerinin yanında koşuşturarak nereye basacaklarını gösterdi. 'Bu taraftan!' diye seslendi. 'Burası güvenli!' Geçit dardı ama sağlamdı ve herkes tek tek dikkatle takip etti.

Tam ilk kar taneleri düşmeye başladığında son hayvan karşı tarafa ulaştı. Karga dağ sıçanının yanına kondu ve dağa baktılar. 'Başardık!' dedi dağ sıçanı, koyu gözleri parlıyordu. 'Kar yağmadan geçidi bulduk!' Karga parlak siyah kanatlarını sevinçle çırdı. 'Birlikte başardık,' dedi. 'Senin bilgin ve benim bilgim.'

Kar yumuřakça yağdı ve dađı beyaza bürüdü. Ama hayvanlar vadide güvende ve sıcaktı. Küçük dađ sıçanına ve dost canlısı kargaya teşekkür ettiler. 'Bizi kurtardınız,' dediler. Dađ sıçanı arkadaşına gülümsedi. 'Birbirimizi kurtardık,' dedi. 'Arkadařlar bildiklerini paylaşır ve bu herkesi daha güvende yapar.' Karga başını salladı. 'En güzel dostluk budur.'

Böylece küçük dağ sıçanı ve karga uzun kış boyunca arkadaş kaldılar. Hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar, bahar için yeni maceralar planladılar. Dağ sıçanı vadideki en sıcak yerleri, karga da bulunacak en iyi tohumları bilirdi. Her gün birbirlerine yardım ettiler; küçük arkadaşların birlikte çalışınca büyük sorunları çözebileceğini kanıtladılar.

Bahar gelince kar eridi ve dağ yolu yeniden açıldı. Hayvanlar, iki arkadaşın bulduğu geçit sayesinde güvenle karşıya geçtiler. Küçük dağ sıçanı en sevdiği kayaya oturdu, karga da yanına tünedi. 'İyi bir ekibiz,' dedi dağ sıçanı. 'Evet,' dedi karga. 'Çünkü arkadaşlar işe yarar bilgileri paylaşır ve bu bütün dağı daha mutlu bir yer yapar.'